

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی نظریه لین را در بیکر در تبیین رستاخیز با رویکرد اجمالی به حکمت متعالیه

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 12، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علی سنایی - استادیار گروه فلسفه، دانشگاه سمنان

رستم شامحمدی - استادیار گروه فلسفه، دانشگاه سمنان

خلاصه مقاله:

لین رادر بیکر درصدد است که آموزه رستاخیز در مسیحیت را با ماده گرایی سازگار کند. او مدعی است که با تکیه بر نظریه تقوم به عنوان یک نظریه مادی انگارانه، میتوان تبیین کلامی و فلسفی شایسته ای از کیفیت زندگی پس از مرگ ارایه کرد. بیکر، به جای ارایه تبیین فلسفی از نسبت حیات ذهنی با بدن اخروی، به شیوه ای متکلمانه، رستاخیز را فعل اعجازی خدا می داند. یکی از لوازم نظریه تقوم، عدم اهمیت این همانی عددی بدن دنیوی و اخروی است. در حالی که به نظر می رسد بدون در نظر گرفتن این همانی بدن دنیوی و اخروی، نمی توان تبیین معقولی از امکان حیات پس از مرگ ارایه کرد؛ زیرا علاوه بر اینکه انسان یک حقیقت نفسانی جسمانی است، بین نفس و بدن هر شخص، رابطه ضروری، و نه امکانی، برقرار است. در مقام مقایسه، ملاصدرا استمرار وجودی شخص دنیوی و اخروی را با توسل به وحدانیت نفس (در عین پذیرفتن بدن های مختلف) توضیح می دهد؛ به طوری که نفس ناطقه، در هر مرتبه به نوعی ماده تعیین می بخشد و با توجه به حرکت جوهری، بدن دنیوی و اخروی، دو جنبه از یک واقعیت واحد اما ذومراتب هستند.

کلمات کلیدی:

رستاخیز، بدن مثالی، نظریه تقوم، مسیحیت، لین رادر بیکر، ملاصدرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832741>

